

Fondation Thalie in Brussel

Alternatieve kunstturbine met klasse

Momenteel loopt er een expo van Karine Rougier en Alessandro Roma, hun eerste solo in België. En in de shop zijn door kunstenaars ontworpen gebruiksvoorwerpen van het jonge Parijse editiehuis 'We Do Not Work Alone' te zien. Daar grijnst de pijpvormige potloodslijper van François Curlet naar de pijp van Magritte. Tof. Maar de Fondation Thalie in Brussel is meer. Residenties, expo's, conversaties, workshops voor jong en oud, concerten, literatuur, filosofie, dans, film, maaltijden in de keuken en pertinente thema's: eigenlijk is het een alternatieve kunstlocatie. En dat in een stijlvolle villa.

Christine VUEGEN

Niet ver van de galerieclusters aan de staart van de Louizalaan werd een witte woning van architect Jean Hendrickx uit 1924 getransformeerd in een kunstoord dat in januari 2018 opende. Er is accommodatie voor kunstenaars-residenties, een bibliotheek, een exporuimte in het vroegere atelier van een beeldhouwster, een projectruimte, een shop met edities van Thalie waar nu de pop-up store 'We Do Not Work Alone' bijkomt. Het wandgrote werk in het onthaal werd besteld bij Valérie Mannaerts en het vrolijke glasraam bij Lionel Estève. Her en der duiken kunstwerken op van onder andere Sanam Khatibi, Camille Henrot, Rina Banerjee. Ze komen uit de verzameling van de Franse oprichtster Nathalie Guiot, die al een tijd actief is in Brussel. Ze had de villa kunnen gebruiken om alleen haar eigen collectie te tonen, maar nee, er is iets anders aan de gang.

Bij de opening van de Fondation was het thema 'Identités et territoires'. Grace Ndiritu

rondde haar residentie toen af met een maaltijdperformance. ThalieLab, zo heette de plek. De naam is zopas veranderd in Fondation Thalie. Nathalie Guiot richtte de stichting op in 2014. Waarom? "Tien jaar geleden begon ik kunst te verzamelen en ik schreef er een boek over", vertelt ze. "Wat later kreeg ik zin om rechtstreeks in contact te komen met kunstenaars. Projecten met hen deed ik dan als curator. Ik merkte dat jonge opkomende kunstenaars het moeilijk hebben om het hoofd boven water te houden en een netwerk uit te bouwen. De missie van de stichting is om de creatie werkelijk te ondersteunen door middel van residenties, steun voor producties en ontmoetingen met het publiek. Jong talent bied ik een netwerk aan, een begeleiding. Maar ook gevestigde kunstenaars worden gesteund. Het is een mix om de stichting wat bekendheid te geven."

De Thalie-ervaring

Het thema van dit semester is 'The Renaissance, artist as a worker': de fysieke handeling, het ambachtelijke als tegengewicht voor de dematerialisatie in de gedigitaliseerde samenleving. Vorig semester ging het over ecologie en duurzaamheid. En nu wordt in samenwerking met de Evens Foundation uit Antwerpen een oproep gelanceerd voor residenties over de verbondenheid met Europa, via gezamenlijke projecten van een kunstenaar en een schrijver. Thema's slaan bruggetjes met de collectie van Guiot en meermaals lijken ze aan te geven dat kunst de wereld wat beter kan maken. "Het is een beetje utopisch, maar het klopt", knikt ze. "Mijn doel is ook om buiten de muren aandacht te vragen voor projecten met andere gemeenschappen, zoals nu voor de komende Biënnale van Lyon. Lionel Estève werkt daar met bewoners aan een rondreizend project met marionetten."

"Ik wil er graag toe bijdragen dat andere gemeenschappen het terrein van de hedendaagse kunst betreden en dat de hedendaagse kunstwereld zich interesseert voor de proble-

matiek van die gemeenschappen”, vervolgt Guiot. “Ik heb veel geluk gehad in mijn leven en dat wil ik delen door zinvolle projecten te steunen. Wat me hard boeit, zijn kunstenaars die betrokken zijn, die uit hun comfortzone komen en uit het getto van de hedendaagse kunst. We leven in een onrustige wereld waar veel eenzaamheid is en veel vragen zijn over ons bestaan, het klimaat, de Brexit. In dit huis zie ik dat mensen elkaar ontmoeten en zich vinden in thema's, in filosofie, in de keuken. Het is echt een project van dialogeren en delen. En misschien ontwijkt het ook wat de sirenezang van de kunstmarkt door meer bescheiden zaken te tonen.”

Meer bescheiden slaat op weinig bekende kunst. Nathalie Guiot inviteerde Karine Rougier en Alessandro Roma voor een residentie en die mondt uit in de expo 'En même temps, elle sentit la matière du ciel'. Karine Rougier (°1982, Malta) toont tevens objecten en boeken uit haar atelier in Marseille, haar inspiratiebronnen. Hier en daar herken je er iets van in haar schilderijen: minutieus gepenseelde scènes die geregeld wat doen denken aan Perzische of Indiase miniaturen, met een snuif surrealisme en soms een vleugje Rops. Ter plekke maakte Rougier vier potloodtekeningen, onder meer van de zeebranding. Ja, haar werk evolueert.

Elders belandt de bezoeker in een totaalinstallatie van de Italiaan Alessandro Roma (°1977) met een watergroen fresco op de muren en vaasvormige keramieksculpturen. Grillige natuurmotieven en binnenin een andere wereld, dat is de verrassing ervan.

Karine Rougier en Alessandro Roma, 'En même temps, elle sentit la matière du ciel' en pop-up store 'We Do Not Work Alone' tot 15 juni in Fondation Thalie, Bucholtzstraat 15, Brussel. Open wo-za van 14-18 u en na afspraak.
www.fondationthalie.org

